

Perzepolis je avtobiografski grafični roman, sestavljen iz dveh knjig, **Zgodba o otroštvu** in **Zgodba o vrnitvi**

, od katerih vsaka vsebuje po dva dela.

Avtoričina pripoved je zelo iskrena, preprosta, na trenutke komična, hkrati pa tudi strašna in žalostna. Zgodbo sprva pripoveduje skozi naivne otoške oči. Skozi zgodbo je razvidno, da je napisana za bralca, ki ne pozna življenja v Iranu, zato dogodke velikokrat bolj podrobno obrazloži. Slog risanja je preprost, narisano je le osnovno, malo detajlov, risbe so črno – bele.

Zgodba se prične leta 1978 v Teheranu, ko je avtorici komaj 8 let. Iran je na pragu sprememb po padcu šahovega režima, kar občuti tudi **Marjane**. V šolah so začeli ločevati dečke od deklic, uvedli so obvezno nošenje rut za deklice in ženske, ukinili dvojezične šole. Seveda za vsakogar, ki ni upošteval strogih pravil, sledita kazen in mučenje. Tako se je razvilo dvolično življenje Irancev - javno življenje, polno strogih pravil in prepovedi, ter življenje za domačimi zidovi, kjer so skoraj vsakodnevno prirejali zabave, točili alkohol, skratka počeli, kar je bilo z zakonom prepovedano in preganjano.

Marjane je odraščala v sodobni, liberalni družini, ki je nasprotovala obstoječemu političnemu režimu v državi, kar je na njej pustilo močan pečat. To se je kazalo v postavljanju neprimernih vprašanj in splošnemu odporu v šoli. Zato so starši sklenili, da jo pošljejo na šolanje na Dunaj. Zaključek prve knjige je na letališču, kjer starša pospremita 14 letno Marjane na letalo.

V prvi knjigi je Marjane majhna punčka. Svet okoli nje se spreminja in ona je priča temu. V drugi knjigi pa se ukvarja bolj s spremembami znotraj sebe. Zaradi velike kulturne razlike mora najprej pozabiti na svojo kulturo, da bi se lažje vklopila v novo, drugačno okolje, kar pa je zelo težko za 14 letno dekle, samo v tuji državi. Odkrivat začne novo, bolj sproščeno življenje, spoznava nove prijatelje, eksperimentira z drogami, preizkuša različne načine oblačenja. Sreča tudi svojo prvo ljubezen, ki jo zelo pretrese in na koncu pripelje do tega, da pristane na cesti. Po dveh mesecih takšnega življenja konča celo v bolnišnici. Po vsem tem ji postane jasno, da se mora vrniti domov. In tako si mora znova nadeti ruto.

Po štirih letih življenja na Dunaju se vrne nazaj v Teheran, kjer se počuti kot tujec v tuji deželi, odtujena od družine in prijateljev, brez volje do življenja. Vendar se kmalu vzame v roke, obnovi vezi z družino in prijatelji, obiskovati začne akademijo likovnih umetnosti, spozna novo ljubezen in se celo poroči. Toda v svoji domovini ne more uresničiti svojih načrtov, zato se loči od moža in nato odide na študij dekorativnih umetnosti v Francijo. Tako se tudi druga knjiga konča na letališču, vendar je bilo tokrat slovo manj mučno kot pred desetimi leti, ko je odhajala v Avstrijo, saj zdaj več ni bila otrok, ki je bil prisiljen oditi v neznano, ampak je bila mlada ženska, ki je vedela zakaj odhaja.

Prispeval Anja Fettich
Torek, 02 Junij 2009 20:15

Knjigi sta bila izdani pri [Društvu za oživljanje zgodbe 2 koluta](#) in Društvu za širjenje filmske kulture KINO!

Knjigi opisujeta življenjsko izkušnjo mlade Iranke in čeprav je pripoved po večini žalostna jo popestrijo avtoričine šaljive pripombe o absurdnih režimskih zahtevah. Opisuje na primer, kako sta jo ustavila policista ko je tekla za avtobusom, ker bi se naj pri tem njena zadnjica nespodobno gibala, na kar jima Marjane kriče odvrne, da naj potem pač ne gledata njene zadnjice.

Perzepolis vas ne bo pustil ravnodušne, saj se ob branju popolnoma vživimo v Marjanino življenje in dobimo vpogled v zelo drugačno kulturo kot smo jo vajeni. Zgodba pa nam je predstavljena zelo iskreno in na trenutke tudi hudomušno, kar malo omili sicer žalostno in resno temo.

Zelo zanimiv grafični roman, ki nam približa iransko kulturo in življenje na preprost in zabaven način.

OCENA: 9/10